

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας φθὲ κατ'ἄφεχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως φθὲ ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:

Ἐξωτερικοῦ:

Ετησίαν... δρ. 8,—

Ἐτησίαν φρ. χρ. 10,—

Ἐξάμηνος... > 4,50

Ἐξάμηνος > > 5,50

Τρίμηνος... > 2,50

Τρίμηνος > > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1878

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκάστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Ἐνριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος

Ἐν Ἀθήναις, 13 Νοεμβρίου 1910

Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 50

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΟΜΠΕΡΑΜΜΕΡΓΚΑΟΥ

Ὁμπεραμμεργκάου... Τί δύσκολα ποῦ θὰ ἐπερνοῦσεν εἰς τὴν ἀθανάσιαν μίαν τόσον μακρὰ καὶ τραχεῖα λέξις!... Καὶ ὅμως τὴν ξεύρει καὶ τὴν προσφέρει ὅλος ὁ κόσμος: Ὁμπεραμμεργκάου! Εἶνε τὸ ὄνομα μικροῦ γραφικοῦ χωρίου τῶν Βαυαρικῶν Ἀλπεων, τὸ ὁποῖον ἔχει γίνῃ διάσημον διὰ τὰς θαυμασίας ὁρησκευτικὰς παραστάσεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἐκεῖ κάθε δέκα χρόνια, ἀπὸ τὸν Μάϊον ἕως τὸν Σεπτέμβριον, καὶ περὶ τῶν ὁποίων βεβαίως θὰ ἠκούσατε συχνὰ νὰ ὁμιλοῦν.

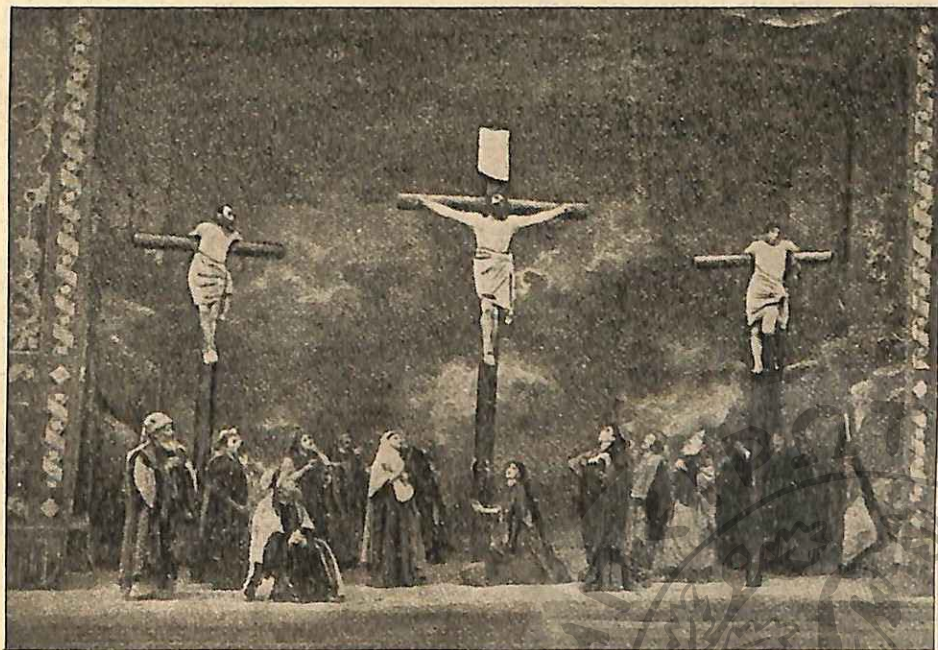
Τῷ 1633, εἰς μίαν φοβερὰν ἐπιδημίαν πανώλους, οἱ κάτοικοι τοῦ Ὁμπεραμμεργκάου ἔταξαν εἰς τὸν Θεόν, εἰάν τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν μάστιγα, νὰ παριστάνουν κατὰ κανονικὰ διαστήματα τὰ Πάθη τοῦ Σωτῆρος. Ἡ παράκλησις τῶν εἰσθηκούσθων, καὶ ἔκτοτε τὸ τάξιμον ἐκπληροῦται πιστῶς καὶ ἀνελλιπῶς.

Αἱ ὁρησκευτικαὶ παραστάσεις τοῦ Ὁμπεραμμεργκάου δὲν ἔχουν τίποτε τὸ βέηλον. Εἶνε ὅπως τὰ «Μυστήρια» τοῦ Μεσαίω-νος, δηλαδὴ πράξεις πίστεως, λατρείας. Οἱ ἠθοποιοὶ εἶνε ἀποκλειστικῶς κάτοικοι τοῦ χωρίου. Τεχνίται οἱ περισσότεροι, κατασκευάζοντες ἱερὰ ἀγαλμάτια ἢ ξύλινα παιγνίδια, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν κυριωτέραν βιομηχανίαν τοῦ τόπου, ὑπενθυμίζουσιν μὲ τὰ ἥρεμα, σοβαρὰ πρόσωπά των καὶ μὲ τὰ μα-

κρά, σγουρά των μαλλιά, τοὺς καλλιτέχνας τοῦ Μεσαίω-νος εἰς τὴν ὁρησκίαν καὶ εἰς τὴν τέχνην. Εἰς τὸ Δράμα τῶν Παθῶν παί-ζουσιν μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν, μὲ ὅλην τὴν πίστιν. Διὰ τοῦτο οἱ ἀπλοὶ χω-ρικοὶ δίδουσιν μίαν ἐντύπωσιν ἀληθείας καὶ ωραιότητος, τὴν ὁποίαν κανεὶς ἠθοποιὸς ἐξ ἐπαγγέλματος δὲν ἔφασκε ποτέ.

..

Ἐξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τῶν παρα-

Ἡ Σταύρωσις εἰς τὸ Ὁμπεραμμεργκάου.

στάσεων, ἀρχίζουσιν αἱ δοκιμαί, ἢ διανομή τῶν ρόλων. Δὲν εἶνε εὐκόλον πρᾶγμα!

Ἄνω τῶν 800 προσώπων λαμβάνουσιν μέρος εἰς τὰς παραστάσεις. Ὁ δὲ ρόλος τοῦ Χριστοῦ δίδεται εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἢ ψῆφος τῶν συμπολιτῶν του ὑποδεικνύει ὡς τὸν ἀξιωτέρον διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰ ἄλλα προτερήματά του, νὰ ὑποδυθῇ τὸν Σωτῆρα.

Ἐπὶ διακόσια ἐξήκοντα ἔτη, ὁ ρόλος αὐτὸς ἐκρατήθη πάντοτε θαυμασίως ὁ

Ἰωσήφ Μάγερ, ὁ ὁποῖος παρίστανε τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὸ 1870 ἕως τὸ 1890, ἀφῆκεν ἀνεξάλειπτους ἀναμνήσεις τόσον διὰ τὴν ωραιότητα τῶν χαρακτηριστικῶν του ὅσον διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν γλυκύτητα ποῦ τῷ ἐδίδαν ὅψιν σχεδὸν ὑπεράνθρωπον. Τὸν Μάγερ διεδέχθη ὁ Ἄουτων Λάγκ, ὁ ὁποῖος ὑπεδύθη τὸν Χριστὸν τῷ 1900 καὶ φέτος. Κατὰ τὴν νεότητά του ὁ Λάγκ εἶχεν ὑποδυθῇ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην. Μετὰ δέκα ἔτη θὰ παραστήσῃ ἓνα τῶν πατριαρχῶν τῆς Γραφῆς διότι τοῦ κυρίου δράματος τῶν Παθῶν προηγούμεναι μερικαὶ εἰκόνες, ἀναπαριστῶσαι τὰ κυριώτερα γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Αἱ παραστάσεις εἶνε ὑπαίθριοι. Ἡ σκηνή, μὲ ἀπλούστατον διάκοσμον, εἰς τὸ βάθος εἶνε ἀνοιχτὴ διὰ νὰ φαίνεται ἡ φυσικὴ σκηνογραφία: τὰ βαυαρικὰ βουνὰ καὶ οἱ λοφίσκοι μὲ τὸν ὑποκύανον καὶ ὁμιχλώδη κάπως οὐρανόν, ἀπόψις ποῦ ὑπενθυμίζει τὸ φόντο τῶν εἰκόνων μερικῶν παλαιῶν Ἱταλῶν ζωγράφων.

Ἐπὶ τῆς σκηνῆς αὐτῆς ἐκτυλίσσονται τὰ κυριώτερα ἐπεισόδια τῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ δράμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέρη, διαιρούμενα εἰς δεκάεπτα πράξεις. Ἀρχίζει εἰς τὰς ὀκτὼ τὸ πρωτὸ καὶ τελειώνει εἰς τὰς πεντέμισιν τὸ βράδυ, μ' ἓν μόνον διάλειμμα τὸ μεσημέρι.

Τοιοῦτον τὸ «μυστήριον» ἀποτελεῖ θέαμα κατανυκτικώτατον. Πολλοὶ θεαταὶ

ναλύνονται εἰς δάκρυα πρὸ τῶν τραγικῶν σκηνῶν τῶν Παθῶν. Τὸ κοινὸν ἀποτέλεσμα εἶναι ἀπὸ χωρικὸς τῶν περιγύρων, βουή ή ή ή με τὰς γραφικὰς τῶν ἐνδυμασίας, καὶ ἀπὸ ξένους συρρέοντες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Τὸ κράμα εἶναι περιεργότατον. Ἀληθῆς καρδιάνα διοργανοῦνται ὑπὸ τῶν διαφόρων Πρακτορείων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικής, τὰ ὁποῖα στέλλουν εἰς τὸ Ὀμπαραμεργκάου πλῆθος περιγηγῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παραστάσεων ἐγίνεν ἀνάγκη ναυξήσι. Ἀπὸ τὸν Μάϊον ἕως τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1900 τὸ θερησκευτικὸν δρᾶμα ἐπανελήθη 28 φορές. Φέτος πάλιν ἄλλας τῶσας.

Ἡ κοσμοπολιτικὴ πλημμύρα ἀπειλεῖ δυστυχῶς νὰ διαφθείρῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀπλότητος τὸν ἰδιάζοντα εἰς τὸ Μυστήριον τοῦ Ὀμπαραμεργκάου. Τοῦτο δὲ θὰ ἐπέφερε ταχέως τὴν παρακμὴν τῶν μοναδικῶν αὐτῶν παραστάσεων.

Ἀπὸ τὸν FIGARO DE LA JEUNESSE

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΝΑΡΙΖΕΤΕ, ὅτι εἰς τὴν Καλλιθέαν τῶν Ἀθηνῶν ὑπάρχει ἀπὸ τετραετίας ὁ «Οἶκος Τυφλῶν», συντηρούμενος ἀπὸ δωρεὰς φιλανθρωπῶν καὶ διευθυνόμενος ἀπὸ τὴν Δαδὰ Εἰρήνην Λασκαρίδου. Καὶ ἄλλοτε σὰς ὠμίλησα περὶ τοῦ ἀσύλου τούτου τῶν τυφλῶν παιδιῶν καὶ σὰς περιέγραψα τὴν συγχρητικὴν εἰκόνα τῶν μικρῶν αὐτῶν δυστυχῶν καὶ ἀποκηλίων. οἱ ὅποιοι μανθάνουν γράμματα, ἀναπτύσσονται, μορφώνονται, ἀναβλέπουν τρόπον τινὰ καὶ γίνονται εὐτυχεῖς ὅσον σχεδὸν καὶ οἱ ἔχοντες τὸ φῶς τῶν. Ἀλλὰ θὰ σὰς ὠμίλησω πάλιν καὶ σήμερον, διότι ἐδιάβασα πρὸ ὀλίγου τὴν «Λογοδοσίαν» τοῦ 1909, τὴν ὁποίαν, ὅπως κάθε χρόνον, ἐξέδωσαν ὁ «Οἶκος Τυφλῶν». Ἐχει τὸς ὠραίους σελίδας! Ἀκούσατε, παραδείγματός χάριν, τὴν ἱστορίαν ἑνὸς τῶν μικρῶν ὑποτρόφων, ὅπως τὴν διηγῆται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν λογοδοσίαν τῆς ἡ Διευθύντρια:

«Ὁ μικροσκοπικὸς Νικάνης μας ἐγεννήθη ἐν Βόλῳ, ἀλλ' ἀνετάρφη εἰς τὸ Πήλιον, ὅπου ὁ πατήρ του εἰργάζετο ὡς σταθμάρχης. Ἡμέραν τινὰ μετὰ τὸ γεῦμα, ἀφῆσας ὁ σταθμάρχης τὴν σύζυγον καὶ τὰ δύο τῶν τέκνα, ἀπῆλθεν ἐσπευσμένως πρὸς τὸν σταθμὸν, ὅπου ἀνεμένετο ἡ ἀμαξοστοιχία. Καθ' ὁδὸν συνήντησε νεαρόν ὑπηρέτην παντοπωλείου, περιεργαζόμενον ἓν ὄπλον, τὸ ὁποῖον ἐκράτει ἐπι-

πολαίως. — Δὲν κρεμᾶς, τῷ εἶπε, τὸ ὄπλο τοῦ ἀρπεντινοῦ σου; Θὰ κτυπήσῃ κανένα. — Ἐννοία σου καὶ τὸ προσέχω, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρέτης, ἐνθ' ὁ σταθμάρχης ἐξηκολούθει τὸν δρόμον του. Ἀλλ' ὁ ἀεικίνητος Νίκος, ὅστις εἶχε παρακολουθήσει μακρόθεν τὸν πατέρα του, ὅταν ἐφθασε πρὸ τοῦ παίζοντος παιδός, ἐπλησίασεν αὐτόν, ἐλκυσθεῖς τῆς περιεργείας του. — Ε, Νίκο! ἀνέκραξε γελῶν ὁ ὑπηρέτης, τὸ νοῦ σου γιατί θὰ σὲ σκοτώσω! — Ἐλα, σκότωσέ με, ἀπήντησε χορεύων ὁ μικρός, ἐνθ' αὐτοὶ οἱ σπινθηροβόλοι ὀφθαλμοὶ του ἐγέγων διὰ τὸ κωμικὸν τοῦ πράγματος. Ὁ ἀπερίσκεπτος ἐσημάδευσε, ἐπίπεσε τὴν σκαθάλην... φεῦ, τὸ ὄπλον ἦτο πλῆρες καὶ ὁ μικρὸς ἐπέσεν ἀναισθητός! Ἀρθρόνια σκαγιῶν ἐθρυσαν τοὺς μικροὺς ὀδόντας τοῦ γελῶντος στόματος, ἐσηργάνθησαν εἰς τὸν λαιμόν, εἰς τὸ πρόσωπον καὶ, ἀλλοίμονον! τοὺς ὠραίους ὀφθαλμοὺς ἐβύθισαν εἰς σκότος. Οἱ ἱατροὶ ἐθεράπευσαν πάσας τὰς πληγὰς, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ ἐχάθησαν ὅταν δὲ ὁ Νίκος, μετὰ πάροδον πολλῶν ἐδομάδων, ἤρχισεν νὰ ἐπιθυμῇ τὰ χρώματα, τὴν λάμψιν, τὸ φῶς τῶν παιδιῶν ἡμερῶν, ἥρτα συγγά: «Πατέρα, δὲν θὰ ξημερώσῃ;» ... Οἱ μῆνες παρήρχοντο, ἡ δὲ πρότερον εὐτυχὴς οἰογένεια τοῦ σταθμάρχου εὐρίσκειτο τελείως συντετριμμένη, ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῶν ὕλικῶν στερήσεων, εἰς τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποβληθῇ πρὸς σωτηρίαν τῆς ὁράσεως τοῦ μικροῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου, διότι εἶχε πεισθῇ περὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἐνεργειῶν τῆς. Τί θὰ ἐγίνετο ὁ τυφλὸς υἱὸς τῶν; ποῖος θὰ τὸν περιποιεῖτο καὶ ποῖος θὰ τὸν διέτρεφεν, ὅταν δὲν θὰ εἶχε πλέον τοὺς πτωχοὺς γονεῖς του; ὥστε ὁ χαϊδεύμενος πρωτότοκος αὐτὸς θὰ καθήντα ποτὲ ἐπαίτης ἐκλιπαρῶν τὸν οἶκτον τῶν διαδαστῶν; Τί ἄλλο δύναται νὰ κάμῃ, ἕνας ἀόμματος, ἐσκέπτετο ὁ δυστυχὴς πατήρ, παρακαλῶν τὸν Ὑψίστον ν' ἀπαλλάξῃ ταιαυτῆς ζωῆς τὸ ἀτυχὲς τέκνον του. Ὁ Θεὸς δὲν τὸν εἰσέκουσεν, ἀλλὰ διαφοροτρόπως ἐπέδειξε τὸ ἔλεός του πρὸς τὸ ἀσθενὲς καὶ ἀθῶον πλάσμα. Ὁ Οἶκος Τυφλῶν ἐμελλε ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν μικρὸν Θεσσαλὸν τὴν ἀπολασθεῖσαν χάραν τοῦ βίου. Τοῦ λοιποῦ ἡ ἀνυψωμένη διάνοια καὶ ἡ καλλί-ἐργεια παντὸς εὐγενοῦς αἰσθημάτων του θὰ ἐπιγύρουν τὴν ἐνδύμνην λάμψιν τῶν ἐπὶ τὴν ἀγνὴν ψυχὴν τοῦ μικροῦ τυφλοῦ.....»

Θάνατιγράφω ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ ἀπόσπασμα, ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἡ θαυμασία αὐτὴ Διευθύντρια περιγράφει τὴν ζωὴν τῶν τυφλῶν παιδιῶν εἰς τὸ Σχολεῖον:

«Εὐθὺς ἐξ ἄρχῃς, λέγει, τοῖς ἐπιβάλλομεν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν πεποιοῦσιν ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν τῶν... Τρέχοντες, παίζομεν μετὰ τοῦ μικροῦ τυφλοῦ, γελῶμεν διὰ νὰ τὸ παρακινήσωμεν νὰ μᾶς

μιμηθῇ, καὶ κινούμεθα ἐλευθέρως: ἀλλὰ μόλις τὸ ἀρῆσωμεν μόνον, εἰνε εἰσέτι ἀπολμον καὶ περιορισμένον, «Δὲν τρέχεις! διατί; ἐδῶ δὲν ἔχεις κανὲν καλὸν νὰ πάθῃς, ὅλοι σ' ἀγαποῦν. Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ ὠραίος κήπος μας σ' ἀγαπᾷ, καὶ ἂν καμμίαν φοράν χάσῃς τὸν δρόμον σου, προσχώρησε μὲ θάρρος καὶ θὰ ἰδῇς ὅτι ὁ τοῖχος, τὰ αὐλάκια, αἱ πρασιναὶ ἢ τὰ δένδρα θὰ σοῦ δεῖξουν ἀπὸ ποῖον μέρος πρέπει νὰ ὑπάγῃς» ἂν πέσῃς, τὰ χορτοράκια καὶ τὰ μεγάλα ἀγκινάροφυλλα πλησίον τοῦ ἀμπελῶνος, προσέχον μὴ κτυπήσῃς. Ἐκεῖ αἱ ἱριδες σοῦ λέγουν ὅτι εἶσαι εἰς τὸν λαχανόκηπον καὶ ἂν θέλῃς νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὸ Σχολεῖόν μας, πρέπει νὰ περάσῃς ταῖς φυσιτικαῖς. Μὴ μὲν ὅμως σιωπηλὸς, φώναξῃς, τραγουδήσῃς, διὰ νὰ ὁμοιάσῃς τὰ χαρῶπα πουλάκια, ποῦ ψάλλουν εἰς τὰ μεγάλα δένδρα. Μὲ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐμαθὼν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ εὐρίσκουν τὸν δρόμον τῶν, νὰ τρέχουν ἀφόδως, νὰ λαμβάνουν μετ' ἐνδιαφέροντος μέρος εἰς παιδιὰς.

«Δὲν εἶνε ὑπερβολὴ νὰ εἰπώμεν, ὅτι τινὰ ἐκ τῶν τυφλῶν μας δὲν εἶχον ποτὲ γελᾶσαι μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν κατωρθώθη νὰ διεγερθῇ ἡ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενη ψυχικὴ διάθεσις» καὶ νὰ μὲν, ὑπάρχουν μετὰ αὐτῶν φύσεις μελαγχολικαὶ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ εὐθυμία ἐγένετο διὰ τοὺς τυφλοὺς μας δευτέρα φύσις. Τὰ παιδιὰ μας ἐμαθὼν νὰ χαίρωνται τὴν ἐλευθερίαν τῶν. Ἰδοὺ, τρέχουν, περδοῦν, παίζουσιν, διοργανῶνται ἐμπορικὰς πανηγύρεις, βαπτίσαις κυκλῶν μετὰ προσκλησέων, χοροὺς, πολέμους μετὰ προετοιμασίας ξυλινῶν ὀπλῶν, χαρτίνων σημαίων καὶ περιεσφαιαίων, με ἄσματα ἐνθουσιῶδων θυρίων πρὸ τῆς μάχης, ἡ παριστάνουν κωμωδίας καὶ δοκιμάζουν νὰ συντάξουν ἐφημερίδα! Ἦσαν ὅντα φυτοζωοῦντα καὶ κατέστησαν ὑπάρξεις ζωσκι αὐτοθύμους.»

Τὰ εἶδα πολλάκις τὰ τυφλὰ παιδάκια τῆς Καλλιθέας νὰ παίζουν εἰς τὸν κήπον ἢ νὰ ἐργάζονται εἰς τὰς τάξεις τῶν, καὶ σὰς βεβαίω ὅτι ἡ Διευθύντρια δὲν λέγει καμμίαν ὑπερβολήν. Ἐκεῖ μέσα γίνονται τῶν ἐν θαύμα στοργῆς καὶ ὑπομονῆς, τὸ ὁποῖον ἀναισθᾷται τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια τοῦ ἐπιτηδέου...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

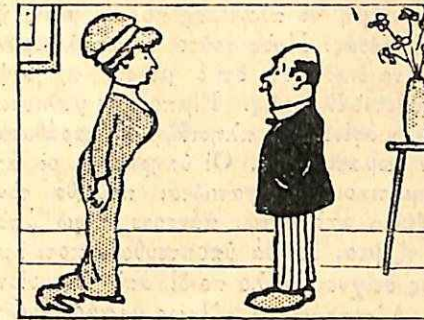
ΣΤΗ ΒΟΣΚΗ

Ἀκούγονται τ' ἀρνάκια με βέλσασμα γλυκύ, κτυποῦν τὰ κονδονάκια σὲ πρόσμερη βοσκή.

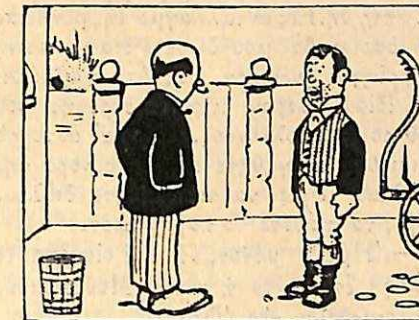
Καὶ τοῦ βοσκῶ ἡ φλογέρα τοὺς ἤχους τῆς σκορπᾷ καὶ σμίγουν στὸν ἄερα τραγοῦδια χαρωπά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΜΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥΦΙΟΚΕΦΑΛΑΚΗ

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία ἦσαν προσκεκλημένοι εἰς χορὸν μετῃμφισμένων. Ἐφώνησαν λοιπὸν τὸν Κουφιοκεφαλᾶκην, ὁ ὁποῖος ἦτο τότε ἀμαξίας, καὶ τοῦ εἶπαν:

— Στις δέκα θὰ πᾶμε μασκαρευμένοι στὸ χορὸ τοῦ κ. Χρυσοκανθάρου. Ἐτοιμάσου καὶ σὺ νὰ μᾶς πᾶς. — Ἀλλὰ φαντασθετὴ τὴν ἐκπληξίν των, ὅ-

ταν, τὴν ὠρισμένην ὥραν, βλέπουν τὸν Κουφιοκεφαλᾶκην με μασκαράτικα! Ἐνόμισεν ὁ καχύποπος ὅτι ἔπρεπε νὰ μεταμφιεσθῇ καὶ αὐτός! ... Αἰωνίως Κουφιοκεφαλᾶκης!...

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Ὁ μικρὸς Βασιλεὺς τῆς Ρώμης ἀπῆλθεν ὑπὸ τῶν Γάλλων συνομοτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀφῆκαν εἰς τὴν θέσιν του τὸν μικρὸν υἱὸν τοῦ Λουδοβίκου Κορμᾶ μετὰ τῆς μητρὸς του Λευκοθέας. Τὴν ἐσπέραν ἐκεῖνην, εἰς τὸ σκότος τοῦ Πάρκου, ἡ ἀντικατάστασις δὲν ἐνοήθη ἀμέσως. Ἀλλ' ὅταν ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἀνάκτορα, πρώτη ἡ κυρία Μοντεσκιού, ἡ παιδαγωγός, παρέτηρήσεν ὅτι ἀντὶ τῆς κυρίας Μαροῦν, μία ἄλλη γυναῖκα — ἡ Λευκοθέα Κορμᾶ — ὄδηγε ἐκ τῆς χειρὸς ἑνα παιδί, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρώμης. Δὲν εἶπε τίποτε, ἀλλ' ἀνέβη εὐθὺς καὶ ἐκλείσθη εἰς τὸ δωμάτιόν της μετὰ τὸν γυναικαὶ καὶ τὴν μητέρα του. Ἐκεῖ ἡ Λευκοθέα τῆς ὠμίλησε μετὰ ἡλικίας τὸς ὅσον ἡ Μοντεσκιού, συγκινηθεῖσα, ἐκλονίσθη, σχεδὸν ἐμαλάχθη.

Παρὰ τὴν φοβεράν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔφερον ἡ ἀπαγωγὴ, παρὰ τὴν μεγάλην εὐθύνην, ἡ ὁποία ἐβάρυνε τοὺς ὤμους της, δὲν ἠμποροῦσε νὰ μιμηθῇ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶχον λυτρώσῃ τὸν μαθητὴν της ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αὐστριακῶν. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ὑβρίσῃ, νὰ πειλήσῃ, νὰ φωνάξῃ, ὡς ἐπείμενε τὴν σύζυγον τοῦ Κορμᾶ, ἡ παιδαγωγὸς ἐπιθύρσει ἀπλῶς:

— Καὶ τώρα, κυρία, τί θὰ γίνωμεν;

Ἡ Λευκοθέα, βλέπουσα ὅτι ἡ κυρία Μοντεσκιού ἐδέχετο τρόπον τινὰ νὰ γίνῃ συνένοχος, ἡσθάνθη ἐντὸς της ἀναγεννωμένην ὀλὴν τῆς τὴν ἐνεργητικότητά. Ἠλπισεν ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ ποσπάσῃ καὶ τὸν υἱὸν της ἀπὸ τοὺς Αὐστριακοὺς.

Ἐπλησίασε τὴν παιδαγωγόν, ἡ ὁποία ἐκάθητο εἰς τὴν πολυθρόναν της ἄτονος, καὶ λαμβάνουσα τὴν χεῖρά της, εἶπεν:

— Εἶνε ἀκόμη καιρὸς κανεὶς ἄλλος ἀπὸ σὰς δὲν ἀντελήθη τὴν ἀντικατάστασιν. Εἶνε νύκτα, ὡς φύγωμεν κρυφὰ ἀπὸ τὸ παλάτι. Ἴσως θὰ κατορθώσωμε νὰ σωθῶμε.

Ἡ πολυμῆρὰ αὐτὴ πρότασις ἐφάνη ἀρεστὴ εἰς τὴν παιδαγωγόν.

— Ἀλήθεια, εἶπε, τώρα εἶμαι τόσον ἐκτεθειμένη ὅσον καὶ σὺ... Κανεὶς δὲν θὰ θελήσῃ νὰ πιστεύσῃ ὅτι δὲν ἤμουν κ' ἐγὼ συνένοχος σὰς.

— Τότε ὡς φύγωμε, ἐπανελάβε ζωηρῶς ἡ Λευκοθέα, ὡς μὴ γάνωμε οὔτε στιγμήν, οὔτε δευτερόλεπτον. Ὡς τὴν ὥρα τοῦ γεύματος, ὅταν θάνακαλυφθῇ ἡ φυγὴ μᾶς, θὰ ἔχωμε βρῆ καταφύγιον εἰς τὸ σπίτι κανενὸς χωρικοῦ τῶν περιγύρων. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ εἰδοποιήσω τὸν ἀνδρα μου, ὁ ὁποῖος θὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς πάρῃ. Καὶ θὰ γυρίσωμε μαζί στὴ Γαλλία.

Ἡ κυρία Μοντεσκιού ἀπέτρε τὴν ἀπόφασιν της καὶ ἐσηκώθη ἀποτόμως.

— Ἀς φύγωμε, εἶπεν ἀπὸ τῆ σκάλα τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν αἱ δύο γυναῖκες μετὰ τὸν μικρὸν Ναπολέοντα ἐτρεχαν πρὸς τὴν θύραν καὶ ἡτοιμάζοντο νανοῖξουν, ἐν βαρὺ παραπέτασμα παρεμερίσθη καὶ ἕνας ἀνθρωπος ὠχρὸς, με μαῦρον ἔνδυμα καὶ μετὰ τὸ στήθος γεμάτον παράσημα, παρουσιάσθη.

Ὁ κ. Μέττερνιχ.

Μετὰ ἡρεμὸν ἀλλ' ἐπιτακτικὸν νεῦμα ἐσταμάτησε τὰς φυγάδας.

— Πολὺ ἀργά, κυρία μου, ταῖς εἶπεν τὰ ἤκουσα ὅλα!

— Κύριε Μέττερνιχ! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Μοντεσκιού κτυπᾶν τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον περιφρόνητικῶς με κατεσχοπεύατε λοιπὸν;

Ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, μετὰ τὴν ψυχραμίαν ἐκείνην τὴν ὁποίαν δὲν ἔχανε ποτὲ καὶ μετὰ ἐλπίδας εἰρωνικῶν μειδιᾶν, ἀπήντησεν:

— Ὁχι, κυρία μου, δὲν σὰς κατεσκόπευα, ὅπως λέτε, ἀλλ' ἀπλῶς σὰς ἐπέβλεπα ἦτο χρεὸς μου!

Ἐπειτα ἐφύλαξε προσεκτικῶς εἰς τὴν τσέπην τοῦ γιλέκου του τὸ χρυσοῦν κλειδί, μετὰ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνοίξῃ τὴν

μυστικὴν θύραν τοῦ δωματίου τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης, καὶ δείχνων πρὸς τὰς δύο γυναῖκας δύο καθίσματα, προσέθεσε μετὰ ἄκραν εὐγένειαν:

— Λάβετε λοιπὸν τὸν κόπον νὰ καθήσετε, κυρίαί μου, διότι ἔχομε νὰ συνομιλήσωμεν.

Ἡ Λευκοθέα, ἡ ὁποία δὲν ἐννοοῦσε τίποτε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τρόπους τοῦ πρωθυπουργοῦ διπλωμάτου, ἐκάθησε τρέμουσα καὶ κρατοῦσα ἐπὶ τῶν γονάτων της τὸν μικρὸν Ναπολέοντα, ὡς διὰ νὰ τὸν προσταξῇ ἀπὸ τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος τὸν ἠπειλεῖ.

Ἡ κυρία Μοντεσκιού ἀπαντήσας ἐξαινετο ἄροδος καὶ ὑπεροπτική.

— Σὰς ἀκούομεν, Ἐξοχώτατε! εἶπε καθήμενη, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀπλουστεράς συνομιλίας.

Ὁ κ. Μέττερνιχ δὲν ἤρχισεν ἀμέσως. Παρετήρησε πρῶτα προσεκτικῶς τὸν μικρὸν Ναπολέοντα Κορμᾶν καὶ ἐφάνη εὐχαριστήμενος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν. Ἐπειτα εἶπε:

— Κυρίαί μου, δὲν ἀγνοεῖτε ὅτι διεπράξατε πρὸ ὀλίγου πολιτικὴν ἐγγύημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὰς τιμωρήσω αὐστηρότατα. Ἀν σὰς κατήγγελλα εἰς τὴν δικαιοσύνην, θὰ κατεδικάζεσθε ὡς ἐνοχοὶ καθοσιώσεως καὶ ἐσχάτης προδοσίας. Μετὰ ἀλλοιους λόγους ἡ ζωὴ σας ἢ τοῦλάχιστον ἡ ἐλευθερία σας εὐρίσκειται εἰς χεῖρας μου.

Εἰς τὴν ἀπειλὴν αὐτὴν τῆς συλακίσεως, ἡ Λευκοθέα ἐρήγησε καὶ ἐσπύγε δύνατῶτα τὸν υἱὸν της ἐπὶ τοῦ στήθους της. Ἡ κυρία Μοντεσκιού ὅμως δὲν ἐδείξε τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν.

— Ἐξακολουθῶ, εἶπεν ἡσύχως ὁ φοβερὸς πρωθυπουργός, ὑπάρχει, κυρία μου, ἐν μέσον, ἐν μόνον μέσον διὰ νὰ ἐξαγοράσῃτε τὸ ἐγγυήμα σας καὶ νὰ τύχητε συγγνώμης.

— Τί; ἡρώτησε ζωηρῶς ἡ σύζυγος τοῦ Κορμᾶ.

— Ἰδοὺ: πρέπει, θέλω, ἀπαιτῶ, ὅ-

πέλαθεν έντόνως ο γ. Μέττερνιχ, άτε- νίζων τας δύο γυναίκας, άπαιτώ να μεί- νη μυστική εις έλόν το παλάτι ή άπό- δρασις του Βασιλέως της Ρώμης, έως να ξαναβρεθώ και να έπιστρέψω.

— Έάν εύρεθώ ή Αύτου Μεγαλειό- τητος! παρετήρησεν ή κυρία Μοντεσκιού.

— Θα εύρεθώ! άπήντησε μετά πεποι- θήσεως ο πρωθυπουργός· άλλ' από τώρα και εις το έξής βασίζομαι επί της ικα- νότητός σας, επί της συνδρομής του χα- ριτωμένου αυτού μικρού, ο όποιος όμοιά- ζει τόσο του Βασιλέως της Ρώμης, επί της άπολύτου έγεμυθείας σας και της προθυμίας σας περί την έκτέλεσιν των διαταγών μου. Είνε, σάς έπαναλαμβάνω, ο μόνος τρόπος δια να γίνετε άξιαι... (της συγγνώμης μας, ήθέλησε να ειπή, άλλα συνεκρατήθη :) της έπειθείας μας. Μ' έννοήσατε, κυρία μου; Έν τοιαύτη περιπτώσει, δώσατέ μου τον λό- γον της τιμής σας ότι ειμύρω να βασισθώ εις σάς δια να έπιτύ- χω αυτόν τον σκοπόν.

Η Λευκοθέα, περιχαρής δια την τροπήν, την όποιαν έλάμβαν- νεν ή υπόθεσις, ήτο έτοιμη να δώσῃ τον λόγον της τιμής της· άλλ' ένύσταξε πρώτα την κυρίαν Μοντεσκιού.

Η παιδαγωγός, μειδιώσα πάν- τοτε, άπεκρίθη προς τον πρωθυ- πουργόν: — Ένωώ κάλλιστα, Έ- ξοχώτατε, τί μάς ζητείτε και προς ποίον σκοπόν. Είξεύρετε, ότι μόλις γνωσθή ή είδησις, της δρα- πέτευσως του Βασιλέως της Ρώ- μης, φοβερά θύελλα θα έκραγή εις όλην την Ευρώπην. Δέν θα έ- χρειάζετο τίποτε περισσότερον δια να ξαναάψῃ ο πόλεμος, δια να ριφθούν πάλιν εις τά σύνορα ό- λοι εκείνοι οι νικηταί στρατιώται, οι όποιοι δύο ήδη φοράς, έφθασαν ως αυτό το παλάτι όπου εύρισκόμεθα τώρα. Ο άετι- δεύς έλεύθερος σάς φοβίζει, Έξοχώτατε, και δι' αυτό ζητείτε την σιωπήν μας.

— Ίσως άπεκρίθη ή σύγχως ο γ. Μέτ- τερνιχ· σάς παρατηρώ όμως ότι, έν πά- ρσι περιπτώσει, έγώ την πληρόνω αυτήν την σιωπήν, με το να σάς άφίνω έλευ- θέρας, ένω θα έφθανε μία μου λέξις δια να σάς ρίψῃ εις τας φυλακάς του παλα- τίου... Μου φαίνεται ότι ή καλωσύνη μου αυτή άξίζει κάτι.

— Βεβαίως! ειπεν ή Λευκοθέα.

— Συμφωνώ, ειπε και ή κυρία Μοντε- σκιού. Λάβετε λοιπόν την καλωσύνην να μάς ειπήτε άκριβώς τους όρους της συμφωνίας την όποιαν έκλεισαμεν.

— Ίδού, έξηκολούθησεν ο γ. Μέττερνιχ. Έν από τα δύο: ή θα εύρεθώ και θα έπιστρέψῃ ο Βασιλεύς της Ρώμης, ή όχι. Αν συμβῇ το δεύτερον, έννοείται ότι άπαλ- λάττεσθε του λόγου της τιμής σας· αν

συμβῇ όμως το πρώτον, είνε άνάγκη, μέ- χρι της στιγμής που θα έπανέλθῃ, έδω ο βασιλεύς της Ρώμης, να μή μάθῃ κανείς ότι άπήχθη. Είς άνάλλαγμα της βοήθείας την όποιαν θα μου δώσετε δια να μείνῃ το πράγμα μυστικόν, σάς ύπόσχομαι ότι την ίδίαν ήμέραν της έπιστροφής του υιού του Ναπολέοντος, σεις και αυτό το παιδί θα έδηγηθήτε εις τα σύνορα της Γαλλίας χωρίς να τιμωρηθήτε διόλου, χωρίς να πάθετε το παραμικρόν.

— Ημεῖς μόνον, ή και οίσοδήποτε άλλος; έπέμεινεν ή κυρία Μοντεσκιού, συλλογισθεῖσα τον Τίάρκον.

— Ούτε σεις, ούτε οίσοδήποτε άλλος, έβεβαίωσεν ο πρωθυπουργός.

— Ίπ' αυτούς τους όρους, δέν βλέπω καμμίαν δυσκολίαν να δεχθώμεν την συμ- φωνίαν, ειπεν ή παιδαγωγός στεφομένη προς την Λευκοθέαν.

«Μη φοβήσθε για τό παιδάκι σας!...»

— Ούτε έγώ, προσέθεσε ζωηρώς ή σύζυγος του Κορμά, ή όποια, άφού προς στιγμήν είχε χάσῃ κάθε σχεδόν έλπίδα, ήμπορούσε τώρα ναποδλέψῃ, άρόπως εις το μέλλον και δι' εαυτήν και προπάντων δια τον προσφιλή της υιόν.

Έκτος τούτου, ή πρότασις του γ. Μέττερνιχ δέν είχε τίποτε το πατριω- τικώς έπιλήψιμον, άφού κατ' ούδέν έ- βλαπτε τους συνωμώτας και δέν έδυσχε- ραινε διόλου την έπιτυχίαν του έγγει- ρήματός των.

— Άφού κατ' άρχήν είμεθα σύμφωνοι, υπέλαθεν ο πρωθυπουργός, δέν μένει τώρα παρά να σάς δώσω τας διαταγάς μου.

— Τας άκούομεν.

— Συνοψίζονται εις τούτο: τίποτε δέν θαλλάξῃ εις την συνήθη ζωήν του άνα- κτόρου. Το παιδί αυτό, — έξηκολούθησε σύρων προς αυτόν τον μικρόν Ναπολέ- οντα Κορμάν, ο όποιος άνθιστατο, — έξε-

λέγθη θαυμάσια δια ναπατῶ τους αὐλί- κούς που θα το βλέπουν από μακράν. Πρέπει λοιπόν να προσέξετε ώστε κα- νείς να μή το πλησιάσῃ πολύ, μίαν ή δύο ήμέρας. Προς τούτο το καλλίτερον είνε να διαδώσετε ότι ο μικρός πρίγκιψ άδιαθετῇ έλαφρώς. Είμπορείτε μάλιστα να τόν άφίνετε να πλησιάσῃ τὰ παράθυρα του δωματίου του. Οί ύπηρέται, οί ά- ξιωματούχοι, οί στρατιώται που θα τόν βλέπουν από κάτω, πάντοτε πίσω από τὰ τζάμια, δέν θα ύποπτευοῦν ποτέ ότι τους δείχνετε άλλο παιδί από τον υιόν του Αυτοκράτορος. Ίσως μερικοί άνώ- τεροι αὐλικοί θα προσπαθήσουν να βιά- σουν την θύραν δια να ρθίσουν έως έδω. Πρέπει να προβλέψετε τὰ πάντα, να λά- βετε τὰ μέτρα σας δια κάθε περίπτωση. Ο μικρός αυτός π: γ: πρέπει να μάθῃ μερικάς φράσεις, από εκείνας που συ- νήθιζε να λέγῃ ο Βασιλεύς της Ρώμης. Έννόησες, άνθρωπάκο μου; (*) ήρώτησεν εις το τέλος ο πρωθυπουργός, άποταθείς άπ' ευθείας προς τον Ναπολέοντα Κορμάν.

— Μάλιστα, άπεκρίθη ο μι- κρός. Είμαι ο Βασιλεύς της Ρώ- μης και πρέπει να μιλω σαν κι' αυτόν.

— Και τί θα λές, για να μιλής σαν κι' αυτόν; — Θα λέω, υπέλαθεν ο υιός του Κορμά, πως μισώ τους Αύ- στριακούς, πως θέλω να πάω ετό μπαντᾶ μου και πως θέλω να παίξω με το φίλο μου Τίάρκο «Ροβινσώνα Κρούσο».

— Λαμπρά! άνέκραξεν ο γ. Μέττερνιχ μειδιών· και στραφείς προς την Λευκοθέαν, προσέθεσεν: "Όσο γιά σάς, κυρία, είσθε και- νούργια Γαλλίς που σάς έφέρα- με ν' αντικαταστήσετε την κυρίαν Μαρ- σάν.

— Σύμφωνοι, Έξοχώτατε!

Ο Μέττερνιχ έσηκώθη, έχαιρέτησε τας δύο κυρίας με την μεγαλητέραν ευγέ- νειαν, και άνοιξας την μυστικήν θύραν με το χρυσόν κλειδί, έγεινεν άφρατος.

— Σωθήκαμε! άνέκραξεν ή Λευκο- θέα, Ολίβουσα παραφόρως τον μικρόν Ναπολέοντα εις τας άγκάλας της· δέν τρέχει πιά κανένα κίνδυνο το χρυσό μου παιδί! Ο πρωθυπουργός μάς έδωσε το λόγο του.

— Και θα τον κρατήσῃ, προσέθεσεν ή κυρία Μοντεσκιού, διότι του το έπι- βάλλει το συμφέρον.

Την στιγμήν εκείνην κάποιος έκτύπησε την θύραν του δωματίου.

— Ποιος είνε; ήρώτησεν ή παιδαγω- γός.

(*) Ίδε εικόνα προηγ. φύλλου, σελ. 399.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Μετά την πρώτην νίκην των συνωμο- τών εναντίον των άστυνομικών και των στρατιωτών του γ. Νάίππεργ, ο Καμά- νιος δέν άμφέβαλλε πλέον ότι θα κατώ- ρθονε να διέλθῃ με τον Βασιλέα της Ρώ- μης ταύστριακά σύνορα.

Από τον κλωβόν των τίγρεων είχεν έξέλθῃ με πολλὰς σοβάρας πληγὰς· άλλα τι έσήμαιναν «ή γρατσουνιές» του, όπως τας έλεγεν, άφού ο μικρός υιός του Να- πολέοντος ήτο σώος και υγιής;

Πραγματικώς, μετά την φυγήν των στρατιωτών, ο Καμάνιος έλαβε την ύπερ- τάτην ευχαρίστησιν να παραδώσῃ άνέπα- ρον τον μικρόν βασιλέα εις τας χείρας του Λουδοβίκου Κορμά και του Τίάρκου, οι όποιοι ένόμιζον πλέον ότι έχάθῃ, ότι κατεβροχίσθη από τα θηρία...

— Τώρα, έλεγεν ο δαμαστής, έγγυώ- μαί δι' όλα!

— Ο κλειδοῦχος της ύπηρεσίας! έρ- χομαι δια το γεῦμα του Ίψηλοτάτου! άπεκρίθη μία φωνή όπισθεν της θύρας.

Η κυρία Μοντεσκιού έδίστασε μίαν στιγμήν· έπειτα έσηκώθη, έσβυσε γρή- γορα μίαν μεγάλην λάμπαν, άφίνουσα το δωματίον να φωτίζεται άμυδρώς από δύο- τρία κηρία, έκάθισε τον μικρόν Ναπο-λέοντα εις μίαν πολυθρόναν, τῷ έσύστησε σιωπήν και έπήγε ν' άνοιξῃ.

Ο αὐλικός εισήλθε και έχαιρέτησε.

— Ο Ίψηλοτάτος είνε όλίγον άδιά- θετος, ειπεν ή παιδαγωγός· άπόψε δέν θα κατεβῇ στην τραπεζαρία.

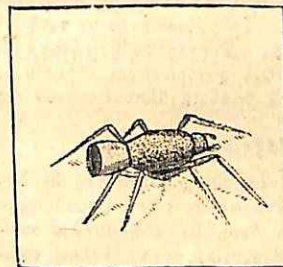
— Ναί, προσέθεσεν εκείνο το διαβο- λάκι, ο μικρός Ναπολέων Κορμάς· έπα- ράβια σήμερα Ροβινσώνα Κρούσο!

Ο κλειδοῦχος, χωρίς την παραμι- κράν ύποψίαν, ύπεκλήθη και έξήλθε δια να αναγγείλῃ βεβαίως εις όλον το παλάτι ότι είδε πρό όλίγου τον Βασιλέα της Ρώμης και ότι ήτο άδιάθετος.

Η κωμωδία ήρχιζε θαυμάσια!

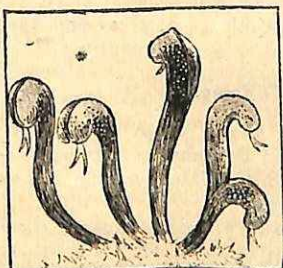
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Άράχνη-βούλωμα

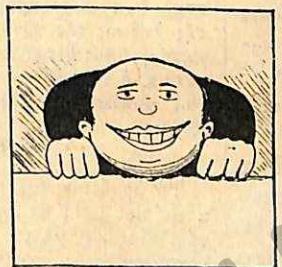
Η άράχνη αυτή φέρει εις το όπισθεν ά- κρον του σώ- ματος μίαν προεξοχήν του δέρματος τραχυτάτην, κυλινδρικήν, ή όποια σχηματίζει έμπρός κυκλωτερή δίσκον σκεπασμένον με τρίχας μικράς και σκληράς σαν άγκυράκια. Η άράχνη αυτή, όταν καταδιώκεται από έχθρόν, τρυπώνει γρήγορα-γρήγορα εις την τρύπα της και την κλείει έρμητικώς με την όπισθίαν της προεξοχήν. Δια τούτο εις την Βραζιλίαν, όπου εύρισκεται, την όνομάζουν Άράχνη-βούλωμα.

Φυτά έντομοφάγα

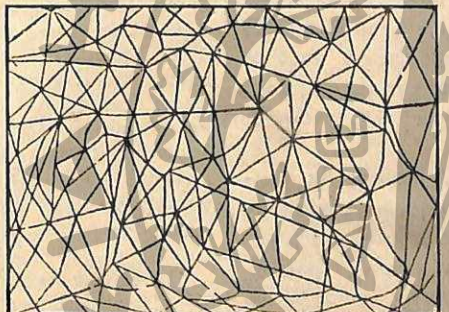
Το φυτόν αυ- το όμοιάζει μάλλον με σύμ- πλεγμα όφρων που προβάλλ- λουν τας φα- ρμακεράς των γλώσσας άπει- λητι κ.ώς. Το περιέργον είνε ότι το φυτόν αυτό τρέφε- ται με μύγας, αι όποιαί συλλαμβάνον- ται εις τὰ κοιλώματα των φύλλων του! Υπάρχουν πολλά είδη τοιούτων φυτών έντομοφάγων.

Ο Διπρόσωπος

Ένας φα- λακρός από το Μπούφαλον της Αμερικής, ο γ. Χάρναρντ, έξωγράφισε ν' επί του γυμνού του κρανίου δι' άνεξίτηλο σι- γηματισμού δύο μάτια, μίαν μύτην και ένα στόμα, όπως τὰ βλέπετε εις την εικόνα, ληφθεῖσαν εκ φωτογραφίας. Ούτως ο γ. Χάρναρντ είνε κυριολεκτι- κώς διπρόσωπος.

Μυστική εικόνα

Διακρίνετε μέσα εις τον λαβύρινθον αυτόν των γραμμών ένα έλέφαντα; Κυτ- τάξατε με προσοχήν και θα τον ίδῃτε.

Πρόβλημα

[Εορτή υπό του Γορδίου Λεμού]

Έχομεν δοχείον δέκα όκάδων πλη- ρές βουτύρου. Θέλομεν να πωλήσωμεν

Ο Τίάρκος όμως και ο συνταγματάρ- χης δέν συνεμερίζοντο καθολοκληρίαν την αίσιοδοσίαν του γενναίου γίγν των.

— Τώρα που μάς άνεκάλυψαν, έλε- γεν ο Κορμάς, θα μάς κυνηγήσουν δυνατά, και καμμιά μέρα θα βρεθούμε έξαφνα περικυκλωμένοι από όλόκληρο στρατό.

— Μπα! άπεκρίνετο ο ήρωικός Κα- μάνιος· τὰ θηρία μου είνε ικανά να τρέ- ψουν εις φυγήν όλόκληρη ταξιαρχία! Αν μάς περικυκλώσουν, καθώς λτε, μάχη!... Άνοιγω την πόρτα των κλω- βιών και περνούμε από μέσα με τον Το- μπου και το Νέμεο!

— Ναί, ναί! προσέθετεν ο μικρός Βασιλεύς, εις τον όποιον ο δαμαστής έ- φαινετο υπεράνθρωπος, άφού τον ύπε- ρησπίσθη τόσο καλὰ εις τον κλωβόν. Ναί, καλὰ λείει! Αν ξαναγυρίσουν οι κακοί Αυστριακοί, θα βάλωμε την τίγρι να τους φάῃ!

(Έπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

εξ αυτών 5 όκάδες, άλλα δέν έχομεν ζυγόν. Έχομεν όμως δύο άλλα δοχεία, το έν των οποίων χωρεῖ 7 όκάδες ακρι- βώς, και το άλλο 3. Πώς θα κάμωμεν δια να βγάλωμεν με αυτά από το δοχείον των 10 ακριβώς 5 όκάδες;

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητής, αγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τας 'Α- θήνας, τας Έπαρχίας και το Έξωτερικόν, είμπορεί να στείλῃ την λύσιν του άνω Παιγ- νίου εις το γραφείον μας (38, όδός Ευρι- πίδου), συνοδεύων την άποστολήν του με μίαν δεικνύσαν ή με ένα δεκάλεπτον γραμ- ματόσημον. Τα όνόματα όλων των λυτών θα δημοσιευθούν. Αναλόγως δε του ποσού το όποιον θαποτελεσθῇ από τὰ δεκάλεπτα, θα έγγράψωμεν και πάλιν δια κλήρου μερικούς λυτάς ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως δω- ρεάν, τον πρώτον κληρωθέντα μεν δι' έν έ- τος, τους δε λοιπούς δι' εξαμηνίαν ή τριμη- νίαν. (Έάν κληρωθῇ συνδρομητής, ή συνδρο- μή του θα παραταθῇ).

Λύσις του Παιγνίου του 48ου φυλλαδίου

Ναπολέον, Ουρανός, Όράχνη, Σε- βήρος, Βάχχος, Μίνως, Αινάτος, Δή- μητρα, Πάρις.

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ Συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, δια να μη παραπίπτῃ το φύλλον των, να δηλώ- νουν άμέσως την νέαν των διεύθυνσιν εις το Γραφείον μας, άποστέλλοντες και 50 λεπτά δια την έκτύπωσιν της νέας ταινίας. Άλλως δέν εϋθυνόμεθα δια την απώλειαν του φύλλου.

Η Διάπλασις ἀσπάζεται τούς φίλους της: *Σπυρίδωνα Περγλ.* (νὰ προμηθεύῃς τὸ 1-2ον φυλλάδιον ὅπου εἶνε ὁ Ὁδηγὸς τοῦ Συνοδικοῦ. καὶ ἐκεῖ θὰ εὕρῃς πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν) *Κλοσέμνην Π.* (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας· τὰ φυλλάδια πρὸς 10 λεπτά· ἰδὲ τὰς σημερινὰς ὁδηγίας διὰ τούς Πράκτορας· νὰ πάρῃς ψευδώνυμον καὶ νὰ μοῦ γράφῃς συγγνώμη) *Ἰωαννῖνον* (ταπεινὰ ἐπιστολάκια τῶν Ἀσκήσεων θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ 52ον φύλλον· τὸ ψευδώνυμον ποῦ προτείνεις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐγκριθῇ· περιμένω ἄλλο) *Ἀκανθουλλίδα* (ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς δὲν εἶνε συνοδωμένη· δὲν τὸν ξεσπαθώνεις;) *Εὐδοκίαν καὶ Ἐλένην Δ. Α.* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) *Ἀθανάσιον Μ.* (μὴ δραπετὴ εἶνε τὸ δικαίωμα τοῦ ψευδωνύμου) *Λεονίδαν Μ. Μ.* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· ἡ γὰρ σὲ εὐχαίρει) *Βασίλειαν τῆς Κύπρου* (χάρτην Ἀύσεων ἔστειλα· ἔχει καλῶς) *Ποθητὴν Κωνσταντινουπόλιν* (ἐχάρην διὰ τὴν καλὴν εἰδήσιν· κ' ἐγὼ ἐλπίζω ὅτι δὲν σὰς γελοῦν· εἶδες ὅμως τί ἐπῆγατε νὰ πᾶτε; ...) *Ὀνειρομένην Πατρίδα* (ἔχει καλῶς, Κατίνα καὶ ὄχι Ἰακάρια) *Ἀγγελὸν τοῦ Πόνου* (τί νὰ γίνῃ! μπορεῖ νὰ μὴ βρέγῃ οὔτε τὸν χειμῶνα;) *Ἀναγεννηθεῖσαν Ἑλλάδα* (δὲν εἰμπορῶ νὰ τὰ στείλω θὰ ἦτο... ἐπέμειναι) *Ἑλληνικὸν Σίφος* (ἔστειλα ἐκ νέου 47-48) *Βασιλέα τῶν Βαλκανίων* (ἔστειλα, καλῶς ἦλθες) *Ἀρχιδουκά Κάρολον* (αἱ λύσεις δεκταί· ζητηθέντα ἔστειλα· βεβαίως εἰμπορεῖς νὰ γράφῃς τὰς ἰδίας ἀπαντήσεις εἰς ὅλα σου τὰ τετράδια· μήπως θὰ τὰ λάβῃ ἕνας;) *Ἑλλῆνα Σημαιοφόρον* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 9 Νοεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 7 Δεκεμβρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 25 Δεκεμβρίου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύνανται γράφωσι τὰς λύσεις τῶν δι' ἀναγνωστῶν ποιῶνται ἐν τῇ Γραμματικῇ καὶ εἰς τὰς λύσεις, ὡς ἵκανος περὶ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

529. Δεξιόγριφος

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε στόλισμα
Τῆς κεφαλῆς σας, λῦται.
Τῆς εἰς τὴν Γραμματικὴν
Εὐκόλως θὰ ἰδῇτε.
Τὸ σύνολόν μου ὁ θάνατος
Καὶ ἡ καταστροφή
Τῆς γῆς λέγουσιν σοφοί.

Ἑστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἡλία Ν. Τριζάκη

530. Στοιχειόγριφος

Ἐάν τὸ Ἀλφάβητον ἀπλῶς κυττάξῃς
Καὶ γράμμα γράμματος μόνον ἀλλάξῃς,
Τότε βεβαίως θὰ προσπαθῇς
Εἰς ῥάγην ζωῶν νὰ τὸ καθίσῃς.

Ἑστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ζιζυχά-Χανόμ

531. Ἀναγραμματισμός

Ἐναντιωματικόν

Ἄν ἀναγραμματίσῃς,
Ὡς ἰδῇς μὲ θυμασμόν
Πῶς πρέπει νὰ τὸ ψῇς.

Ἑστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνομάρτυρος

532. Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον
Στὸ σκότος θὰ ζητήσῃς,
Στὰ τρωκτικὰ τὸ δεύτερον
Τὰ ζωὰ θάπαντήσῃς.
Τὸ τρίτον φανερώνει
Νῆσον Ἑλληνικὴν,
Κι' ὁ Ρόμβος τελειώνει
Μὲ μίαν κτητικὴν.

Ἑστᾶλη ὑπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Ἀιστοῦ

533 Τετράγωνον

* * * * * = Ἀρχαῖος θεός.
* * * * * = Μέρος τοῦ λόγου.
* * * * * = Χρονικὴ διαίρεσις.
* * * * * = Γυνὴ τῆς Παλ. Διαθήκης.

Ἑστᾶλη ὑπὸ τοῦ Αἰσώπου

534—538 Μαγικὸν γράμμα

Τῇ προσθήκῃ δύο συμφώνων, πάντοτε τῶν αὐτῶν καὶ ἡνωμένων, εἰς ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ:

ἦμος, ἰα, ὄμβρος, ὁπός, ἄπτω

Ἑστᾶλη ὑπὸ τοῦ Παλιεροῦ

539. Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀντιθέτων

Νὰ εὐρεθοῦν τ' ἀντίθετα τῶν κατωτέρω λέξεων καὶ διὰ τῶν ἀρχικῶν τῶν νάποτελεσθῇ ἀρχαῖον γνωμικὸν ἐκ δύο λέξεων:
Εὐφνῆς, νίκη, ὁμοῦ, ἄσματος, ὑγεία, σύμφωνος, δειλός, πυκνός, δραστήριος.

Ἑστᾶλη ὑπὸ Ἀγγελικῆς Ν. Γεωργοπούλου

540. Φωνηεντόλιπον

λλσιν - * - πδ - κτμ - βρς

Ἑστᾶλη ὑπὸ Ν. Η. Ἀναγνωστοπούλου

541. Γρίφος

Η Λ Β'	1895	8,30'
	1903	6,15' ἄ!
	1910	3,20

Ἑστᾶλη ὑπὸ τοῦ Μελάχρας

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1910, ἡ Διάπλασις τῶν Παίδων εἰσέρχεται εἰς τὸ 33ον αὐτῆς ἔτος. — Οἱ συνδρομηταί μας, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη, ἢ λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται

Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ
των ἐγκαίρως, καὶ εἰ δυνατόν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρευθεῖσης ἐγγραφῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν, ἐτησίαν ἢ ἐξαμηνίαν, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ὁ κληρωθὴσόμενος, εἰς μόνος, θὰ κερδίῃ

ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ
τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δραμῶν 100, μ' ἐλπίδα κέρδους 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους θὰ γίνωνται ΔΩΔΕΚΑ ΤΕΣΣΑΡΕΣ Κληρώσεις Δώρων ποικίλων ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραμῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ 46ον φύλλον, σελ. 379.

ΜΙΚΡΑΙ ΨΗΦΙΔΕΙΣ

Παῖδά! μὴ λησμονῆτε τοὺς φίλους μας: Γεναιοφύχον Ἑλληνίδα, Ἐλαφὸν τῆς Αἰγύπτου, Κερκυραϊκὸν Ἀστέρ (διατὶ πλέον δὲν φαίνεται εἰς τὸν κύκλον μας;) Γλυκεῖαν Ἑλπίδα, καὶ τὴν Α. Μ. τὸν Γόρδιον Δεσμόν, ὑποψήφιους. — Κερκυραϊκὴ Ἀθήνα.

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ἐπανάκαμψεν ἐξ Εὐρώπης ἡ Α. Μ. Αὐτοκράτειρα

ΓΕΝΝΑΙΟΨΥΧΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣ.

Ζητοῦνται δεσποινίδες πρὸς καταρτισμὸν ἀκολουθίας της. Διορίζονται ὑπασισταὶ Α. Μ.

αὐτοκράτορος Δεινοπαθουμένη Ἑλλὰς πλοίαρχος αὐτοκρατορικοῦ ναυτικοῦ, Ἀντὶς ταγματάρχης πυροβολικοῦ. Διορίζονται: Δαφνοστεφὴς Ναυάρχος ὑποναύαρχος. Ἀρμα τῆς Νίκης ὑποναύαρχος. Στρατηλάτης τῆς Ρουμελίας ὑποστράτηγος. — Ἀπευθυντέον: Τουρκομάχον Ἑλλάδα, Ρ. Ρ. Βόλον. (Γ'. 225)

Ἡ Ἐλαφὸς τῆς Αἰγύπτου: — Περιέργον! Ὅσας Μ. Ἀγγελλίας στέλλω, τὰς γράφω ἢ ἰδία καὶ ὅμως ποτὲ δὲν βλέπω τὸν χαρὰκτῆρά μου!

Καὶ ἡ Γενναίος τῆς Ἑλλήνης: — Οὐφ, καὶ μὲν καὶ σὺ, ὡς νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ἀλλάξῃ! δὲν τὸ ἐννοεῖς! — Κερκυραϊκὴ Ἀθήνα. (Γ'. 226)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 48 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἰδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 409]

ΑΘΗΝΩΝ Βίλλης Φυσικός (46) Χ. Γ. Οἰκονόμου, Μαρίκα Βλαδίμηρου, Γ. Κλέπας, Ἡλ. Σπ. Καννίλλης, Στεφ. Καλλιγῆς, Ἀλ. Β. Σπυρίδης, Μασ. Κ. Μητροπούλου, Μαρία Παπαδάκη, Κωνσ. Χρ. Ἐλασσάνας, Διονυσία Παναγοπούλου (46) Ἰωάννης Π. Βουγᾶς, Ἀθ. Κ. Διαληγάς, Κωνσ. Γ. Καννίλλης, Κ. Α. Ἀδαμοπούλου, Κωνσ. Τ. Καρδαράς, Φανή Ν. Αἰσώπου, Πέτρος Αἰλιούδης, Σοφία Ζαφειρίου, Ν. Ν. Προστόπουλος, Παναγ. Ματαράγκας, Δημήτριος Σ. Ἀν...

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΙΓΙΟΥ Δημ. Π. Κυριαζόπουλος.
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ Ἐνας χωρίς ὑπογραφήν.
ΒΟΛΟΥ Εὐαγ. Γ. Μπελάγας. Ἀλεξάνδρα Γ. Διαμαντοπούλου.
ΓΥΘΙΟΥ Δημ. Α. Φαραγγιάς, Ν. Γ. Λουμάκος.

ΔΕΡΒΕΝΙΟΥ Α. Κ. Ἀδαμοπούλου.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ Διον. Α. Κλαυδιανός.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ Ἐπαύματος Πλάς, Γεω. Γιαννουλάτος, Μάρκος Σ. Ναζών, Ἀθ. Ζαχαρίας, Σπυρ. Δ. Ματθίτης, Γεωργ. Παπῆς, Ἐλευθ. Παπαγεωργακόπουλος, Σπυρ. Νορῆς.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ Μιχ. Α. Τρίκκας, Νικ. Γ. Δημητριάδης.

ΚΥΜΗΣ Καλὴ Παπαϊωάννου (46).
ΠΑΝΤΙΝΗΣ Α. Κωνσταντῆς.
ΠΑΤΡΩΝ Ἀθηνᾶ Μανωλίδου.
ΣΥΡΟΥ Μαρία Χρηστία Λουκῆ.
ΥΔΡΑΣ Ἀνδρ. Ν. Βατικιώτης, (46) Ἀναρ. Α. Λεοντῆς (46).

ΧΑΛΚΙΔΟΣ Κωνσ. Α. Στουμιρῆς (47-48) Κλοσέμνη Παναγιώτου, Νικόλ. Κ. Βαρβακούλας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΩΣ Εὐγενία Αλεξοπούλου (45-46), Ἑλλῆν. Γ. Βαγδίου (46).

ΔΕΛΕΑΓΑΤΣ Κωνσ. Παπανικολάου (45, 46) Γ. Αθ. Πελτικῆς (45).

ΣΙΦΤΑΣ Ἀνδρέας Ν. Τρίπου.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Γ. Χ. Χριστιδῆς (45), Α. Κ. Ἀγάπης (46).

ΚΡΑΘΝΙΩΝ Μαριάνθη Δημητριάδου,

ΠΟΡΤ. ΣΑΤΑ Ἀνασ. Σ. Καλοῦρου, Γεωργ. Γ. Διαμαντῆς, Αἰλίκια Λαδοῦ, Αἰκατερίνη Κυ...

ΡΑΜΑΔΙΟΥ Ἰφιγένεια Γ. Α. Παπῆ.

ΡΕΘΥΜΝΟΥ Φιλελεύθερον Πνεῦμα.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐνόντων ὁρᾶν τὴν λύσιν τῶν ὀνόματι ἐπιθεσαν εἰς τὴν Κληρώσει καὶ ἐληρωθῶσαν ἡ ΑΝΝΑ Σ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ἐν Πορτ-Σαὶν καὶ ὁ ΜΑΡΚΟΣ Σ. ΝΑΖΩΝ ὁδὸς Ἐγγεῖνον Βουλῆς ἐν Κερκύρῃ, οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ μίαν ταμηνίαν ἵκανος. Πιστοῦται δὲ 1.80 διὰ τὸν προσεχὲς Διαγωνισμόν.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..